

♦ Texty na tento týden – J 6:1–15; Iz 53:4–6; 1K 5:7; J 6:26–36; J 9:1–41; 1K 1:26–29; J 11

♦ Základní verš

„Ježíš jí řekl: ‚Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?‘“ (J 11:25-26)

Bible jasně říká, že Ježíš Kristus je věčný Syn, jedno s Otcem, nestvořený a neodvozený. Ježíš je ten, který stvořil všechno, co bylo stvořeno (J 1,1–3). Ježíš tedy vždy existoval a nikdy nebyl čas, kdy by neexistoval. Přestože Ježíš přišel na tento svět a vzal na sebe naše lidství, vždy si zachoval své božství a v přesné určené době říkal a dělal to, co zjevovalo jeho božství.

Tato pravda byla pro Jana důležitá. Proto prostřednictvím popisu některých Ježíšových zázraků poukazyval i na Kristovo božství. Ježíš nejen říkal pravdy, které odhalovaly jeho božství, ale svá slova podpořil skutky, které jeho božství projevily a potvrdily.

Tento týden se zaměříme na tři největší znamení Ježíšova božství. Zarážející je, že v každém uvedeném případě někteří lidé konkrétnímu zázraku buď neuvěřili, nebo nepochopili jeho význam. Pro některé to byl čas odvrácení se od Ježíše, pro jiné čas na prohloubení vlastní slepoty a pro další čas plánování Ježíšovy smrti. A pro ostatní to byl čas uvěřit, že Ježíš je Mesiáš.

♦ Osnova lekce:

I v druhé lekci ještě zůstaneme (podobně jako v lekci předchozí) u „znamení“, která Ježíš vykonal. Další tři z nich nám mohou pomoci, stejně jako Ježíšovým současníkům, lépe pochopit Ježíšovo jedinečné božství.

- J 6:1–14 - Nasyčení pěti tisíců lidí (neděle)
  - J 6:14–36 - Reakce na toto znamení a Ježíšovo vysvětlení (pondělí)
- J 9:1–16 - Uzdravení slepého muže (úterý)
  - J 9:17–34 - Reakce na toto znamení a Ježíšovo vysvětlení (středa)
- J 11 - Vzkříšení Lazara (čtvrtek)

NE 6. října – NASYCENÍ PĚTI TISÍCŮ

J 6:10-14 „¹⁰Ježíš řekl: ‚Ať se všichni posadí!‘“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. ¹¹Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl.

¹²Když se nasytili, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo na zmar!“

¹³Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly.

14Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“

J 6:1-9 „¹Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiádského jezera v Galileji. ²Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. ³Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. ⁴Byly blízko židovské svátky velikonoční. ⁵Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ ⁶To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. ⁷Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ ⁸Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: ⁹„Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!““

1K 5:7 „Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus.“

Dt 18:15 „Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka, jako jsem já. Jeho budete poslouchat.“

Iz 53:4-6 „⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Treštění snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.“

1Pt 2:24 „On ‚na svém těle vzal naše hříchy‘ na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.“

PO 7. října – „OPRAVDU JE TO TEN PROROK“

J 6:14.15 „¹⁴Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ ¹⁵Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.“

J 6:34-36 „³⁴Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!“ ³⁵Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. ³⁶Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte.““

J 6:26-33 „²⁶Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se. ²⁷Neuslujete o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeti.“ ²⁸Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ ²⁹Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ ³⁰Řekli mu: „Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?“ ³¹Náš otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.“ ³²Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. ³³Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.““

J 8:12 „Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.““

J 10:7-9 „⁷Řekl jim tedy Ježíš znovu: „Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře pro ovce. ⁸Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči. Ale ovce je neposlouchaly. ⁹Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vycházet i vycházet a nalezne pastvu.““

J 10:11-14 „¹¹Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. ¹²Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. ¹³Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. ¹⁴Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne.““

J 11:25 „Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.““

J 14:6 „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““

J 15:1-5 „¹Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. ²Každou mou ratolest, která nese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. ³Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. ⁴Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. ⁵Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.““

ÚT 8. října – UZDRAVENÍ SLEPÉHO MUŽE (1)

J 9:1-9 „¹Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý. ²Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“ ³Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží. ⁴Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. ⁵Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.““

⁶Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči ⁷a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe.“ (To jméno znamená „Poslaný“.) On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl. ⁸Sousedé a ti, kteří jej dříve viděli žebrat, se ptali: „Není to ten, kdo tu sedával a žebral?“ ⁹Jedni říkali: „Je to on.“ Jiní pak: „Není, ale je mu podoben.“ On sám řekl: „Jsem to já.““

J 9:10-16 „¹⁰Řekli mu: „Jak to, že se ti otevřely oči?“ ¹¹Odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl mi: Jdi k Siloe a umyj se! Šel jsem tedy, umyl jsem se a vidím.“ ¹²Řekli mu: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ ¹³Přivedou toho, který byl dříve slepý, k farizeům; ¹⁴toho dne, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla totiž sobota. ¹⁵Proto se ho farizeové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: „Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím.“ ¹⁶Někteří z farizeů říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní naopak říkali: „Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?“ A došlo mezi nimi k roztržce.““

Ex 20:5 „Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí.““

2Kr 5:15-27 „¹⁵Vrátil se k muži Božím s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: „Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli. A nyní přijmi prosím od svého služebníka projev vděčnosti.“ ¹⁶Eliša odvětil: „Jakože živ je Hospodin, v jehož službách stojím, nevezmu nic.“ Třebaže ho nutil, aby si něco vzal, on odmítl.““

PÁ 11. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 41. kapitolu „Križe v Galileji“ (DA 383–394; TV 241–249), 58. kapitolu „Lazarovo vzkříšení“ (DA 524–536; TV 334–341) a 59. kapitolu „Odezva na Lazarovo vzkříšení“ (DA 537–542; TV 342–345) z knihy Touha věků.

„Kristův život, který dává život světu, je v jeho slově. Právě slovem uzdravoval Ježíš nemocné a vyháněl demony. Slovem tišil moře a křísil mrtvé a lidé dosvědčovali, že v jehoslově je moc. Dříve promlouval prostřednictvím starozákonních proroků a učitelů, nyní znělo Boží slovo přímo z jeho úst. Celá Bible je zjevením Krista, a proto chtěl Spasitel zaměřit víru svých následovníků na Boží slovo. Až jej nebudou moci vidat v těle, bude pro ně slovo zdrojem síly. I oni měli stejně jako jejich Učitel žít ‚každým slovem, které vychází z Božích úst‘ (Mt 4,4).

Stejně jako jídlo uspokojuje potřeby těla, sytí Boží slovo duši a podporuje duchovní život. Každý z nás má čerpat život z Božího slova sám pro sebe. Tak jako musíme sami jíst, abychom dostali do těla potřebné živiny, musíme sami přijímat i slovo. Neměli bychom je poznávat jen prostřednictvím druhých lidí. Sami máme pečlivě zkoumat Bibli a prosit Boha o pomoc Ducha svatého, abychom správně pochopili jeho slovo.“ (DA 390; TV 246).

Otázky k rozhovoru

1. Tento týden jsme studovali o Ježíši, který nasýtil pětitisícový zástup, uzdravil člověka slepého od narození a nakonec vzkřísil Lazara z mrtvých. V každém příběhu Ježíš poskytl přesvědčivý důkaz o svém božství. Přesto tyto zázraky, jakkoli byly úžasné, vyústily v rozdělení. Někteří odpovíděli vírou, jiní pochybnostmi. Co se z toho dozvídáme o skutečnosti, že lidé se i přes přesvědčivé důkazy mohou rozhodnout odmítnout Boha?

2. Všechny zmíněné příběhy poukazují na Krista jako Syna Božího. Proč je jeho božství tak důležité pro víru v Ježíše jako Spasitele?

3. Prostuduj znovu text 1K 1,26–29. V čem je dnes situace stejná nebo podobná? Co je dnes považováno za „bláznivé“, „slabé“, „neurozené“ a „opovrhované“? A co naopak za „moudré“ a „mocné“? Jak rozumíte tomuto textu?

1K 1:26-29 „²⁶Pohleďte, bratří, koho si Bůh povolává: Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených; ²⁷ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné; ²⁸neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic – ²⁹aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.“

18:19

¹⁷Potom Naamán řekl: „Tedy nic? Kéž je tvému služebníku dáno tolik prstí, kolik unese pár mezků, neboť tvůj služebník už nebude připravovat zápalné oběti ani obětmi hody jiným bohům než Hospodinu.“ ¹⁸Toliko v této věci at' Hospodin tvému služebníku odpustí: Když můj pán vstoupí do domu Rimónova, aby se tam klaněl, a opírá se o mou ruku, i já se v Rimónově domě skláním. Když se tedy v Rimónově domě budu sklánět, at' Hospodin tvému služebníku tuto věc odpustí!“ ¹⁹On mu řekl: „Jdi v pokoji.“ Sotva od něho poodešel kus cesty, ²⁰řekl si Géchazi, mládenec Eliši, muž Božího: „Hle, můj pán ušetřil toho Aramejce Naamána, když neval z jeho ruky, co přivezl. Jakož živ je Hospodin, poběžím za ním a něco si od něho vezmu.“ ²¹A Géchazi se za Naamánem rozběhl. Když Naamán spatřil, že za ním běží, seskočil z vozu, šel mu vstříc a řekl: „Je všechno v pořádku?“ ²²Odpověděl: „V pořádku. Můj pán mě posílá se vzkazem: „Hle, právě ke mně přišli z Efrajimského pohoří dva mládenci z prorockých žáků. Dej jim talent stříbra a dvoje sváteční šaty!““ ²³Naamán řekl: „Vezmi si laskavě dva talenty.“ A ještě ho nutil. Zavázal oba talenty stříbra do dvou vaků, k tomu dvoje sváteční roucho, a dal to dvěma svým mládcům, aby to před ním nesli. ²⁴Když přišel na kopec, vzal si to od nich a doma uložil. Muž propustil a oni odešli. ²⁵Sám pak vešel a postavil se před svého pána. Eliša se ho zeptal: „Odkudpak, Géchazi?“ Odvětil: „Tvůj služebník nikam nešel.“ ²⁶Eliša mu řekl: „Což jsem v duchu nebyl při tom, když se muž obrátil ze svého vozu a šel ti vstříc? Copak je čas brát stříbro a brát šaty a olivový či vlnice, brav či skot, otroky či otrokyně?“ ²⁷Proto Naamánovo malomocenství navěky ulpí na tobě a na tvém potomstvu.“ I vyšel od něho malomocný, bílý jako sníh.“

2Kr 15:5 „Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desaterý sváteční šaty.“

2Pa 26:16-21 „¹⁶Jakmile svou moc upevnil, jeho srdce se stalo domýšlivým, až se úplně zkažil a zpronevěřil Hospodinu, svému Bohu. Vstoupil do Hospodinova chrámu, aby pátil kadidlo na kadidlovém oltáři. ¹⁷Tu za ním vstoupil kněz Azarjáš a s ním osmdesát Hospodinových kněží, statečných mužů. ¹⁸Ti se postavili proti králi Uzijášovi a řekli mu: „Tobě, Uzijáš, nepřislouží pátil kadidlo Hospodinu, neboť to je záležitost kněží, synů Áronových, posvěcených k tomu, aby pátili kadidlo. Odejdi ze svatyně, poněvadž ses zpronevěřil. To ti u Hospodina Boha k slávě nebude.“ ¹⁹Uzijáš se rozběsnil. V ruce měl kadidelnicí, aby pátil kadidlo. Jakmile se vůči kněžím rozběsnil, vyrazilo se mu na čele malomocenství před očima kněží v Hospodinově domě u kadidlového oltáře. ²⁰Azarjáš, hlavní kněz, i ostatní kněží se k němu obrátili, a hle, byl na čele malomocný. S hrůzou ho odtud vykazali. I on sám se snažil spěšně vyjít, neboť Hospodin ho ranil. ²¹Král Uzijáš byl malomocný až do dne své smrti. Jako malomocný bydlel v odděleném domě, poněvadž byl vyobcován z Hospodinova domu. Jeho syn Jótam byl správcem královského domu a soudil lid země.“

Gn 2:7 „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrtpí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.“

ST 9. října – UZDRAVENÍ SLEPÉHO MUŽE (2)

J 9:24-30 „²⁴Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník.““ ²⁵Odpověděl: „Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím.““ ²⁶Řekli mu: „Co s tebou učinil? Jak ti otevřel oči?““ ²⁷Odpověděl jim: „Již jsem vám to řekl, ale vy jste to nevězali na vědomí. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?““ ²⁸Osopili se na něho: „Ty jsi jeho učedník, ale my jsme učedníci Mojžíšovi. ²⁹My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.““ ³⁰Ten člověk jim odpověděl: „To je právě divné: Vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči!““

J 9:17-34 „¹⁷Řekli tedy znovu tomu slepému: „Za koho ty jej pokládáš, když ti otevřel oči?““ On odpověděl: „Je to prorok.““ ¹⁸Židé nevěřili, že byl slepý a že prohlédl, dokud si nezavolali jeho rodiče 19a nezeptali se jich: „Je to váš syn, o němž říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že nyní vidí?““ ²⁰Rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. ²¹Jak to, že nyní vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, také nevíme. Jeho se zeptejte, je dospělý, at' mluví sám za sebe!““ ²²To řekli jeho rodiče, protože se báli Židů, neboť Židé se již usnuli, aby ten, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. ²³Proto řekli jeho rodiče: Je dospělý, zeptejte se ho! ²⁴Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník.““ ²⁵Odpověděl: „Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím.““ ²⁶Řekli mu: „Co s tebou učinil? Jak ti otevřel oči?““ ²⁷Odpověděl jim: „Již jsem vám to řekl, ale vy jste to nevězali na vědomí. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?““ ²⁸Osopili se na něho: „Ty jsi jeho učedník, ale my jsme učedníci Mojžíšovi. ²⁹My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.““ ³⁰Ten člověk jim odpověděl: „To je právě divné: Vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči!““ ³¹Víme, že hříšníky Bůh neslyší; slyší však toho, kdo ho ctí a činí jeho vůli. ³²Co je svět světem, nebylo slyšáno, že by někdo otevřel oči slepého od narození.

